

Morfologie 18.2

οί	(1) nom. plur. M. ὁ
μὲν	(3) partikel (combinatie: μὲν οὖν)
οὖν	(3) partikel (combinatie: μὲν οὖν)
Ἀθηναῖοι	(1) nom. plur. M. Ἀθηναῖος
ἐπεμψαν	(2) 3 plur. indic. aor. (sigm.) πέμπω
εἰς	(3) prepositie
Δελφοὺς	(1) acc. plur. M. Δελφοί
θεοπρόπους.	(1) acc. plur. M. (noot 1)
καὶ	(3) partikel, verbindend
ἐνταῦθα	(3) bijwoord
ἡ	(1) nom. sing. F. ὡ
Πυθία	(1) nom. sing. F. Πυθία
πρῶτον	(3) bijwoord
μὲν	(3) partikel
ἔλεξεν	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.) λέγω
αὐτοῖς·	(1) dat. plur. M. αὐτός
"ὦ	(3) neutrale markering van de vocativus
μέλεοι ... ",	(1) voc. plur. M. (noot 2)
ἐπειτα,	(3) bijwoord (noot 3)
φόβῳ	(1) dat. sing. M. φόβος
ἀναχωροῦντας,	(2) acc. plur. M. ptc. praes. (noot 4)
κατέστησεν	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.) καθίστημι
αὐτοὺς	(1) acc. plur. M. αὐτός
μεγάλην	(1) acc. sing. F. μέγας
εἰς	(3) prepositie
ἀπορίαν.	(1) acc. sing. F. ἀπορία
τῷδε	(1) dat. sing. N. ὅδε
γὰρ	(3) partikel, verbindend+
τῷ	(1) dat. sing. N. ὃ
ἐπει	(1) dat. sing. N. ἐπος
ἔξεπληξεν,	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.) ἐκπλήττω
ὅτι	(3) voegwoord
ὁ	(1) nom. sing. M. ὁ
Ζεὺς	(1) nom. sing. M. Ζεύς
δίδωσιν	(2) 3 sing. indic. praes. δίδωμι
αὐτοῖς	(1) dat. plur. M. αὐτός
μόνον	(1) acc. sing. N. μόνος of (3) bijwoord
τὸ	(1) acc. sing. N. ὃ
ξύλινον	(1) acc. sing. N. (noot 5)
τεῖχος	(1) acc. sing. N. τεῖχος
ἀπόρθητον	(1) acc. sing. N. (noot 6)
ἔχειν.	(2) inf. praes. ἔχω
τὰ	(1) acc. plur. N. ὃ (noot 7)
γὰρ	(3) partikel, verbindend+
ἄλλα	(1) acc. plur. N. ἄλλος
πάντα	(1) acc. plur. N. πᾶς
διαφθείρειν	(2) inf. praes. διαφθείρω
τὴν	(1) acc. sing. F. ὡ
ἀπ'	(3) prepositie (ἀπό)

ἡπείρου	(1) gen. sing. F. (noot 8)
στρατιάν.	(1) acc. sing. F. στρατιά
τοῦτο	(1) acc. sing. N. οὗτος
δὴ	(3) partikel
τὸ	(1) acc. sing. N. ὁ
μαντεῖον	(1) acc. sing. N. (noot 9)
οἱ	(1) nom. plur. M. ὁ
θεοπρόποι	(1) nom. plur. M. (noot 1)
ἐκόμιζον	(2) 3 plur. imperf. κομίζω
εἰς	(3) prepositie
Ἀθήνας.	(1) acc. plur. F. Ἀθῆναι
ἐπειδὴ	(3) voegwoord
δὲ	(3) partikel, verbindend
τοῦτο	(1) acc. sing. N. οὗτος
ἀπήγγειλαν	(2) 3 plur. indic. aor. (ps.-sigm.) ἀπαγγέλλω
εἰς	(3) prepositie
τὸν	(1) acc. sing. M. ὁ
δῆμον,	(1) acc. sing. M. δῆμος
γνώμας	(1) acc. plur. F. γνώμη
καὶ	(3) partikel
ἄλλας	(1) acc. plur. F. ἄλλος
πολλὰς	(1) acc. plur. F. πολύς
προύτιθεσαν	(2) 3 plur. imperf. προτίθημι (noot 10)
καὶ	(3) partikel, verbindend (combinatie: καὶ δὴ καί)
δὴ	(3) partikel (combinatie: καὶ δὴ καί)
καί	(3) partikel (combinatie: καὶ δὴ καί)
ἔφασαν	(2) 3 plur. imperf. φημί
ἔνιοι	(1) nom. plur. M. ἔνιοι
τὰς	(1) acc. plur. F. ἤ
ναῦς	(1) acc. plur. F. ναῦς
εἶναι	(2) inf. praes. εἰμί
τὸ	(1) acc. sing. N. ὁ
ξύλινον	(1) acc. sing. N. (noot 5)
τεῖχος.	(1) acc. sing. N. τεῖχος
ἔδοξε	(2) 3 sing. indic aor. (sigm.) δοκεῖ (δοκέω)
δὴ	(3) partikel
τῷ	(1) dat. sing. M. ὁ
δῆμῳ	(1) dat. sing. M. δῆμος
ταῖς	(1) dat. plur. F. ἤ
ναῦσι	(1) dat. plur. F. ναῦς
πόλεμον	(1) acc. sing. M. πόλεμος
μεῖξαι	(2) inf. aor. (sigm.) μείγνυμι (noot 11)
ἄμα	(3) prepositie (noot 12)
τοῖς	(1) dat. plur. M. ὁ
τὰ	(1) acc. plur. N. ὁ
ἄριστα	(1) acc. plur. N. ἄριστος
φρονοῦσι	(2) dat. plur. M. ptc. praes. φρονέω
περὶ	(3) prepositie
τὴν	(1) acc. sing. F. ὁ
Ἐλλάδα.	(1) acc. sing. F. Ἐλλάς